

Ние на земята имаме тъкмо ония отношения, които Богъ е поставилъ и за които Неговитѣ закони свидѣтелствуватъ, и като ги прилагаме споредъ Истината, резултатътъ тѣхенъ ще бѣде свободата. И който иска да изучи Истината, трѣбва да изучи качеството на свободата. Ако ме попитате що е музика въ сжщностъ азъ нѣ мога да ви опрѣдѣля; но какво ражда музиката сама по себе си — мога да опрѣдѣля. То е хармония, отношение на тоновете. Седнете прѣдъ едно пиано или какъвъ да е другъ инструментъ, свирете и ще видите що е музика. Но за проявлението на музиката сж необходими три нѣща: първо, идея въ нашия умъ за нѣкоя пѣсенъ; второ, инструментъ, и трето, артистъ. Трѣбва, значи, музикална способностъ вътрѣ въ ума, ухо чувствително, и тогава единъ артистъ да свири. И ако ме попитате какво нѣщо е учителъ, мога да ви кажа какво произвежда учителътъ. Той дава знания. А научите ли що е знание, ще бждитѣ ли близо при учптея. Питате що е добродѣтелъ; по-добрѣ попитайте какво тя ражда? Прѣди да се впуснете да изучавате сжщината, изучете резултатитѣ на нѣщата.

Но какво се отличава свободата? По това, че дава широкъ просторъ на дѣйствиe. Въ необходимостта имате само единъ пътъ — вие сте впрегнати. Кошумътъ ви може да бѣде златенъ, много хубавъ, но вие трѣбва да вървитѣ само въ една посока — наупрѣдъ; спрете ли, камшикътъ ще се стовари на гърба ви. Въ свободата, наопаки, имате изборъ. Имате избора да се качите на единъ планински върхъ, да се качите отвсѣкждѣ, но, когато се търкаляте надолу, вие вървите вече само по една